

nevidomý svět

Věci posledních ran

Ponurý svět

Můj poslední let

Říkají mu láska osudová

Já ta konečná

Kdy končí

A jsetli vůbec začala

Lež voní

Ale je nemožná

Co mi dala

Není to den kdy umřu

Je to jen hodina

Posledního smutku

Čistá slova

Básním svět

Jako květ zrající

Slovům med

Lidem umírajícím

Potoky smutku

A řeky lásky

Moře skutků

A naděje kapky

Louka života

Co proudí mnou

Je sama

Provázena tmou

Příběhy smutku nekončím

Který mě vždy potká

Tak či tak

Co já změním

Když je smutná

Ptám se jen jak

Nemůžu dál ale stále tu jsem

Jako ta louka procházejíc mím sem

Nemůžu doufat že něco se změní
Jako když o osudu ona sní

Voda popisující život
Spečetěný
Já smutný
Mezi námi zbytečný plot

Jakož to cesta
Která končí

Neznáme kam

Na pocitů klavír
Jako bych se hrát bál
Není zde dostatek vir
Kterým bych věřil

Kde zůstanou lži
Když jsou zapomenuty
Kde zůstaneme my
Když jsme odškrtnuti

Ze seznamů smrtí
Na které stíníci myslí
Častěji než ostatní
Na kterých ten smutek stojí

Jako bych svět již chápal
Ale chápat ho už zapomněl
Jako ho mít spočítaný
Ale nechtít už krásy všechny

O lásce snil a tak ji dostal
O snech dál ale zůstal
Ve světě který odmítal
On dal láskou přemítal

Kde skončil
Kde začal

Tady
V zoufalství a naději

Zářným dnem

Plyne
Plyne čas zde strávený
Mnou nebo někým jiným
Chci se stát člověkem jakým
Nechci být já stejný
Už ne

Inspirace v lásce mě potkává
Jako dřív
Však se smutkem nezůstává

Kdo ví

Teď plný lásky teď plný naděje

Přemýšlím o tom životě

Je člověk jako já šťastný

Myslím že je

Nešťastný střed

Prolíná mi svět

Prolíná se mraky

Jen přestat trpět

Bych chtěl taky

Jako kvítek

Který k dívce přirovnal

Jako svitek

Který jsem napsal

City svázané tíhou

Která vše nese

Jako mrtvou rýmou

Která zesne

Nemůžu dál snášet

Ten obrovský tlak

Nemůžu slyšet

Hádanky vlak

Ta která lásku mi dá

Ta která ji uhodla

Je to ta pravá

Já nevím

Jen sním

Prostý smutek bez vůně

Když chuť umírat se vrátí

Když člověk velká ma rád

Však čas se mi tu krátí

Smutku víc než se může zdát

Já našel štěstí

Pak zjistil že není

Myslel že lásku našel

Ale tolik problémů viděl

Je zde sám jako vždy

Myslel že mu láska smysl dá

Místo krásy sebevraždy

Zda li bude šťastná

Kousky konce

Nikdo s tím nic neudělá

Jsem mrtev

Jak jen dál

Jakou to cenu svou má

Být součástí pitev

Svět můj to vzdal

Jak mohl bych jen

Když nic není

Jen vědomí

Už bez snů jsem

A člověk co nesní

Doufá v umírání

Smutku

Zavřen ve tmě

Sám bez tebe

Čekal jsem kdy spása přijde

Však nedočkal jsem se chvíle

Kdy budeme šťastní a spolu
Myslím na to znovu a znovu

Zavřen zde
Kde nic nelze
Když se nejvíc potřebujeme
Přesto vše se sobě vzdalujeme
Už ani básně mé nejsou pravé
Jsem zde sám bez mé milé

Bez sebe s tebou

Nemám se kde schovat
Nemám se kde strátí
Nemužu nic nemůžu lakat
Jsem sám zde už staletí

Nechci dále zbytečně snít
Nechci takhle básně psát
Společně se samotnou
Samotou která je věčná
Která nikdy nečeká
Která není zde jen jednou
A po době se stává chtivou

Když ty tu nejsi
A já se do samoty schoval
Co mě poté pohání dál

Létat se s nebesi

Par který se nezná

Čekám až mi bělmo z modrá
V hlavě ráno myšlenka prostá
Roste jako léto teď upadá
Cítím tu tmu která se skrývá
Která mě bere a je lživá

Bojím se jsem zde sám
Jestli jsem to pořád já
Co já vlastně mám
Kde je má milá

Když myslím že mě má ráda
Však každým činem zpochybním
Jestli pak je ra pravá
Kdy se to já dozvím

Snažím se zapomenout
Snažím se nemyslet
Snažím se si na ni vzpomenout
Snažím se rozmyslet

Co dál co mě čeká
Samota a duše prázdná
Jsem smutný protože kvůli ni

Rád však jsem že ji miluji

Není jen den ?

Tok myšlenek nezastavitelný

Konec můj nemyslitelný

Plyne dál jako vodopád

Špatné ve mě je tolikrát

Nevím co dál

Jak bez očí jsem

Kolik sil jsem již dal

A byl jimi zrazen

Co mi teď zbylo

Jen myslet dál

Vídím jen bílo

Konec se zdál

Při řece plné hvězd

Natahuji ruku

Jako dívky chtějí kvést

Bude tolik hluku

Svět nevidí mě

Svět plyne

Ty věříš v ně
V časy bídné

Šťěstí já mám
Je krásná
Však když jsi sám
Tak jako já

Netiká mi čas
Tiká jen bolest
Která mě chce zmást
Tak jako vás

Má a smutek

Malebná ohrádka svět provázející
V ní je chlapec nekonečně plačící
Sám a s myšlenkou jedinou
Jestli on ještě spatří svou milou
Kráčí mu čas po hraně světa
Varování na která nedbá
Až pohltní ho věčně temno
Kde bude milá jeho
Věří v ní a v její lásku také
Mělyby být jeho pocity takové
On vidí mnoho cest možná krásnějších
Však vydává se tou která v časech zlích

Že bude sám on ví
Není to poprví
Tak krásně slyšel mraky pět
A v nich jeho přání ji vidět

Zimní dotek

Vůně skořice čas podzimní
Cítím ve vzduchu tolik věcí
Tak jemných a tiše krásných
Co je v těchto časech
Tak moc zvláštní
Láska tiše šeptá
Jako má milá
Myslim na její štěstí
A hřejeme se dotekem
Našich dvou dlaní
Jsme tím světlem
Co světu schází
Když spolu jsme
Tak krásně mi je
Vánoční čas je zde

mé úmrtí

Smutná je pravda veselá je lež

Krásná je to dívka

Krásná to kostelní věž

Ve které snívá

Čas jde dál čas se vleče

Říkají si život neuteče

Proč tedy mě utíká

Tak že již umírá

Má láska smutná

Má láska k ní

Je to ona

O které sní

Nijaký den nijaký sen

Pouhý ve vzduchu vjem

Mě nese za ní

A ona to ví

Ale nechala mě zde

Proto jsem sám

Píšu jak to jde

Že je jediná co mám

Již zemřela však má duše

A já se snu vzdávám

mě není

Čas jde dál semnou i beze mě

Jak mi teď vlastně je

Když po době tak dlouhé

Jsem získal něco tak cenné

A zjistil jak prázdný vlastně jsem

Chabý život můj

Provázející nekonečným smutkem

A za láskou stůj co stůj

Přišla láska přišel ten cit

A stále sám zde jsem

Co víc chci mít

Vždyť jsem ve snu mém

Jako smutek jako pláč

Sám se ptám

Jsem špatným a proč

I když lásku mám

Tak v srdci mém

Umírám.